

ที่ พร 0037.3 / ว 318

สำนักงานส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่
ถนนรายภูร์อุทิศ พร 54000

9 กันยายน 2553

เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการทึ่งขยะในระยะสั้น
เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแพร่ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดแพร่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ นายกเทศมนตรีเมืองแพร่
นายกเทศมนตรีตำบลร่องกว้าง นายกองท. เทาปุ่น และ นายกองท. เวียงหงส์
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งจังหวัดแพร่ ที่ 1676/2553 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2553 จำนวน 1 ฉบับ
2. ระเบียบวาระการประชุม

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขการทึ่งขยะ และจัดหาสถานที่สำหรับกำจัด
ขยะมูลฝอยของจังหวัดแพร่ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการทึ่งขยะและจัดหาสถานที่สำหรับกำจัดขยะมูลฝอยของจังหวัดแพร่
ในระยะสั้น ซึ่งมอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการฯ
ดังกล่าว นั้น

เพื่อให้การหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทึ่งขยะในระยะสั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอสั่ง
คำสั่งจังหวัดแพร่ ที่ 1676/2553 ลงวันที่ 2 กันยายน 2553 เพื่อแจ้งให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งทราบ และขอเชิญ
เข้าร่วมประชุม ในวันพุธ ที่ 22 กันยายน 2553 เวลา 13.30 น. ห้องประชุมสำนักงานส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นจังหวัด ชั้น 2 (ตึก อบจ.หลังเก่า) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยขอให้คณะกรรมการจัดเตรียม
ข้อมูลหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้น เพื่อรассมความคิดเห็นแล้วสรุปแนวทางการ
แก้ไขปัญหา วิธีดำเนินการ ตัวอย่างกิจกรรมท่องเที่ยวก្រោះท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นแบบอย่างได้
เสนอคณะกรรมการฯ เพื่อสรุปผลพิจารณาเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ และเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเดือนไช วงศ์ไหหย)
ท้องถิ่นจังหวัดแพร่

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. 0-5453-4504-5 , 0-5453-4119 ต่อ 14

โทรสาร. 0-5453-4504-5 , 0-5453-4119 ต่อ 25

www.phraelocal.go.th

สำเนาคู่ฉบับ

คำสั่งจังหวัดเพร'

ที่ 1676 /2553

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการบะบุลฝอย ในระดับสั้น จังหวัดเพร'

สืบเนื่องดิ่กที่ประชุมเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 ของคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาการทึ่งยะและจัดทำสถานที่สำหรับกำจัดบะบุลฝอยของจังหวัดเพร' มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการบะบุลฝอย เพื่อให้เป็นรูปธรรม และร่วมพิจารณาจุดที่จะเป็นสถานที่กำจัดบะบุลฝอยรวมของจังหวัดต่อไป

ดังนั้นจังหวัดเพร' จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการบะบุลฝอยในระดับสั้น จังหวัดเพร' ดังนี้

1. ห้องถินจังหวัดเพร' ประธานคณะกรรมการ

2. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพร' หรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

3. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพร'

หรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

4. นายนักบริหารส่วนจังหวัดเพร' หรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

5. นายนักเทคนิคเมืองเพร' หรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

6. นายนักเทคนิคด้านลธร่องกว่างหรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

7. นายนักบริหารส่วนตำบลเตาปูนหรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

8. นายนักบริหารส่วนตำบลเวียงทองหรือผู้ได้รับมอบหมาย อนุกรรมการ

9. หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาห้องถิน สำนักงานห้องถินจังหวัดเพร' เอกสารคณะกรรมการ

10. หัวหน้างานบริหารทั่วไป สำนักงานห้องถินจังหวัดเพร' ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทึ่งยะและจัดทำสถานที่สำหรับกำจัดบะบุลฝอยของจังหวัดเพร' ในระดับสั้น แล้วสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหา วิธีดำเนินการ ตัวอย่างกิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถินสามารถนำไปเป็นแบบอย่างได้ เสนอให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาการทึ่งยะและจัดทำสถานที่สำหรับกำจัดบะบุลฝอยรวมของจังหวัดเพร' เพื่อสรุปผลเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพร'ทราบต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2553

(ลงนาม) นายสมชัย หละดันดี

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพร'

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพร'

**ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการ
พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้นของจังหวัดเพชรบูรณ์
วันที่ 22 กันยายน 2553 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุมสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ ชั้น 2 (ตึก อบจ.หลังเก่า)**

เริ่มประชุม 13.30 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประชานแจ้งที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 การพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้น

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ระเบียบวาระที่ 2 การพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้น

ปัญหานในการจัดการขยะของ อปท. (84 แห่ง)

1. แมลงวันรบกวน สิ่งกளື່เหม็น สถานที่ทึ่งยะไม่ถูกสุขอนามัย จำนวน 10 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 11.90
2. ต้องการที่ทึ่งยะเพิ่มเติม จำนวน 9 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 10.71
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดการสูง จำนวน 8 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 9.52
4. รถขยะชำรุด จำนวน 6 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 7.10
5. การเดินทางไม่สะดวก จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
6. ผู้รับจ้างจัดเก็บไม่ตรงเวลา จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
7. การเหลวยะในเขตชุมชน ในที่ทึ่งยะ จำนวน 3 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 3.50
8. ที่ทึ่งยะติดพื้นที่การเกษตร แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน 2 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 2.38
9. ผู้ใช้บริการไม่คัดแยกยะทำให้เกิดอุบัติเหตุในการจัดเก็บ จำนวน 2 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 2.38
อปท.ที่ดำเนินการจัดเก็บยะเองและไม่มีปัญหา จำนวน 20 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 23.80
อปท.ที่ไม่มีรถขยะ หรือ จ้างเอกชนดำเนินการและไม่มีปัญหา จำนวน 22 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 26.19
อปท.ที่ให้คณะกรรมการหมู่บ้าน หรือ ประชาชนจัดการยะเอง จำนวน 6 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ 7.14

วิเคราะห์องค์กร (SWOT) เพื่อการวางแผนในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร

- จุดแข็งขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น มีการบริหารกิจกรรมภายในตนเอง มีระบบงบประมาณที่สามารถกำหนดขึ้นได้ตามนโยบายของตนเอง
- จุดอ่อนขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น การจัดการขยะขาดการศึกษาวางแผนให้เหมาะสมกับปัญหาทั้งปัจจุบันและอนาคต
- โอกาส หากมีการศึกษาหรือมีการให้คำแนะนำองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นถึงวิธีการจัดการขยะที่ถูกต้องและยั่งยืนก็สามารถจัดการขยะได้อย่างเป็นระบบ
- อุปสรรค งบประมาณขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นมีอย่างจำกัด พื้นที่ขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นเองมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมในการกำจัดยะ ประชาชนในพื้นที่ไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้น

จากผลการสำรวจข้อมูลการจัดการขยะขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นทั้ง 84 แห่ง สามารถสรุปปัญหาโดยแยกได้เป็น 3 ประเด็นใหญ่ ดังนี้

- ปัญหาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ เช่น ประชาชนขาดการตระหนักรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ของขยะมูลฝอย ขาดความร่วมมือในการทำให้เกิดขยะมูลฝอยน้อยที่สุดเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอย ขาดการคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับไปใช้ใหม่หรือขายได้

2. ปัญหาจากแหล่งรubbish และกำจัดขยะ เช่น บริเวณที่ทิ้งขยะทำให้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เกิดผลกระทบ น้ำเสีย อากาศเสีย การปนเปื้อนของคืน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและแมลง ก่อให้เกิดความไม่สงบในชุมชน และก่อให้เกิดเหตุร้ายจากกลิ่นเหม็นจากการเน่าเสีย

3. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ต้องการที่ทิ้งขยะเพิ่มเติม การเดินทางไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการขยะสูง ที่ทิ้งขยะเป็นพื้นที่การเกษตร หรือ แหล่งน้ำสาธารณะ ดูดบะซารุด ถังขยะไม่เพียงพอ

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

หากวิเคราะห์สถานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงาน และบริหารงบประมาณ แต่เนื่องจากส่วนใหญ่ยังไม่มีการศึกษาปัญหาการจัดการขยะที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ซึ่งในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะในระยะสั้นนี้จึงต้องมีการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้มีหน้าที่ในการบริการสาธารณูปโภค มีการดำเนินการในการจัดการขยะอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว โดยอาจดำเนินการแยกตามปัญหาที่เกิดขึ้นดังนี้

1. ปัญหาจากการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินการโดยเน้นรูปแบบของการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด สามารถปรับเปลี่ยนมูลฝอยที่จะต้องส่งเข้าไปทำลายด้วยระบบต่าง ๆ ให้น้อยที่สุด (Reduce) สามารถนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทั้งในส่วนของการใช้ช้าและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ (Reuse & Recycle) รวมถึงการกำจัดที่ได้ผลตอบได้ เช่น ปุ๋ยหมัก หรือพลังงาน โดยสรุปวิธีการดำเนินการตามแนวทางมีดังนี้ คือ

1.1 รณรงค์ให้ประชาชนให้ความร่วมมือ เช่น ประชาสัมพันธ์ตามหอกระจายข่าว การแจกแผ่นพับใบปลิว การซักจงใจโดยบวชต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดการผลิตมูลฝอยในแต่ละวันดังนี้

1.1.1 การลดปริมาณการผลิตขยะมูลฝอย (Reduce) ทำได้โดย

- (1) ใช้สินค้าชนิดเดิม เช่น ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด และถ่านไฟฉายชนิดชาร์จใหม่
- (2) เลือกใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีห้องบรรจุภัณฑ์น้อย อายุการใช้งานยาวนานและตัวสินค้าไม่เป็นพิษ
- (3) การใช้ภาชนะแบบบรรจุภัณฑ์ เช่น ปืนโต งานและกล่องใส่อาหารแทนการใช้ถุงพลาสติก
- (4) ลดการใช้วัสดุย่อยสลายยาก เช่น โฟมบรรจุอาหาร และถุงพลาสติก
- (5) ลดการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้กระดาษทิชชู

1.1.2 การลดปริมาณขยะโดยการใช้ช้า (Reuse) โดยการใช้วัสดุสิ่งของต่างๆ ให้คุ้มค่าที่สุด ได้แก่

- (1) การใช้กระดาษทิชชู 2 หน้า
- (2) การนำบรรจุภัณฑ์มาใช้ช้า เช่น การนำกล่องถุงมาใช้ประโยชน์ซ้ำหลายครั้ง
- (3) ขวดน้ำดื่มน้ำหมุนแล้วนำมาใช้ไส่น้ำดื่มน้ำ นำขวดแก้วมาทำเป็นเจกันดอกไม้เป็นต้น

1.1.3 การลดปริมาณขยะโดยการรีไซเคิล (Recycle) โดยการนำวัสดุที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่นำมา แปรรูปใช้ใหม่โดยกรรมวิธีต่างๆ โดยการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้านโรงเรียนและ สำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล โดยการนำวัสดุรีไซเคิลไปขายหรือนำไปบริษัทนำเข้าธนาคารขยะรีไซเคิล เป็นต้น

1.2 การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

เกือบทุกท้องถิ่นมักไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเนื่องจาก ผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากในอนาคตภาครัฐไม่สามารถจะสนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหาได้ทั้งหมด แต่ต้องอาศัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยมีส่วนราชการอยู่สนับสนุน เทคนิคทางวิชาการที่เกี่ยวข้องแนวทางในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม จึงต้องดำเนินการด้วยความละเอียดอ่อน เพื่อให้ประชาชนมีความเต็มใจที่จะจ่าย ซึ่งมีแนวทางหลักๆ ดังนี้

1.2.1 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในการเต็มใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียม รวมทั้งวิธีการจ่าย ค่าธรรมเนียมควรเป็นอย่างไร โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน

1.2.2 การประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ประชาชนโดยทั่วไปได้รับทราบการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

1.2.3 การกำหนดอัตราการจัดเก็บ ควรค่อยๆเพิ่มอัตราจนถึงอัตราสูงสุดที่กำหนด ไว้ตามระยะเวลาที่วางไว้และไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพและสถานภาพทางเศรษฐกิจของประชาชน

1.2.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำแผนการใช้เงินที่ได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมให้ชัดเจน และโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ โดยอาจตั้งเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเพื่อประเมินความ เป็นไปได้ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม โดยสถานประกอบการใดที่ทำให้เกิดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในปริมาณ มาก อาจต้องเสียค่าธรรมเนียมมากตามไปด้วยสิ่งที่ไม่ควรมองข้ามคือ เมื่อมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการวางแผนการให้บริการแก่ประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้เกิดประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

2. ปัญหาจากแหล่งรวมและกำจัดขยะ อาจแก้ไขปัญหาได้ดังนี้

2.1. พื้นที่ในการกำจัดจะที่ใช้ในการก่อสร้างสถานที่ผังกลบขยะมูลฝอยให้ใช้แนวทางพิจารณา ต่อไปนี้ (ใช้การผังกลบรวม 4 ชั้น และมีอายุการใช้งานประมาณ 20 ปี)

10-50 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 15-70 ไร่

50-100 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 70-130 ไร่

100-300 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 130-380 ไร่

300-500 ตัน/วัน ใช้เนื้อที่ 380-620 ไร่

2.2 ผลกระทบจากการจัดการมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง

2.2.1 อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การเผาไหม้ในสถานที่ทึบชุมชน ทำให้เกิดควัน และสารมลพิษทางอากาศ ผลกระทบของมูลฝอยที่ถูกทิ้งลงในชุมชน

2.2.2 น้ำเสีย เกิดจากกระบวนการจัดการมูลฝอยที่ตกค้างบนพื้น เมื่อฝนตกจะเกิดน้ำเสีย ซึ่งไหลลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ สถานที่ทึบชุมชนที่ต้องอยู่ห่างไกลจากแหล่งน้ำสาธารณะและชุมชน

2.2.3 แหล่งพำนัชโรค มูลฝอยตกค้างบนพื้น จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรค และแมลงวัน แมลงสาบ ซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกำจัดพาหะนำโรคต่าง ๆ เช่น มีการพ่นสารกำจัดแมลงที่เป็นพาหะนำโรคในสถานที่ทึบชุมชน

2.2.4 เหตุร้ายๆและความไม่น่าดูจากการเก็บขยะมูลฝอยไม่หมด ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนและไม่ส่งงานแก่ชุมชน การกำจัดขยะควรกำจัดในสถานที่ทึบชุมชน ที่มีการทิ้งกระจาดภายในบริเวณ ใกล้เคียงด้วยเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทึบชุมชน และเพื่อมีการส่งกลิ่นที่ก่อให้เกิดความร้ายๆ จึงต้องมีการป้องกันโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพ (EM) หรือ สิ่งน้ำยาอื่น ๆ เพื่อลดกลิ่นที่เกิดจากสถานที่ทึบชุมชนให้น้อยลง

3. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ต้องการที่ทึบชุมชนเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาระยะยาวอยู่ระหว่างดำเนินการหาแนวทาง ส่วนในเรื่องการเดินทางไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการขยะสูง ที่ทึบชุมชนเป็นพื้นที่การเกษตร หรือ แหล่งน้ำสาธารณะ รถบรรทุกบรรทุก ถังขยะไม่เพียงพอ นั่นเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนในแต่ละด้านตามสถานะทางการคลังของตนเอง แต่หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางที่ 1 คือการลดการเกิดขยะแล้ว ปัญหาในการกำจัดขยะก็จะน้อยลงตามไปด้วย

4. กรณีศึกษาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นแบบอย่างได้

4.1 การดำเนินการขยะ

การดำเนินการขยะ เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หรือเยาวชน นักเรียนในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการรวบรวมขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือสถานศึกษา จากนั้นนำมายังโรงเรียนในสถานศึกษา ที่มีการรับซื้อขยะมูลฝอย รายได้ที่เกิดจากการจำหน่ายขยะมูลฝอย ก็จะมีการระดมไว้เป็นกองทุนส่วนกลางส่วนหนึ่ง อิกส่วนหนึ่งปันส่วนให้กับเจ้าของขยะมูลฝอยที่นำขยะมูลฝอยมาจำหน่าย หรืออาจปันส่วนให้เจ้าของขยะมูลฝอยทั้งหมด ก็ได้ ทั้งนี้อยู่ที่การจัดการในกรณีของการดำเนินการขยะ ต้องอาศัยการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนที่มีความสนใจ โดยให้สมาชิกร่วมรวบรวมขยะมูลฝอยมากองรวมไว้ที่บริเวณส่วนกลางที่จัดเตรียมไว้ จากนั้นประสานไปยังร้านรับซื้อขยะหรือร้านรับซื้อของเก่ามารับซื้อไป รายได้ที่เกิดขึ้นจะแบ่งปันให้กับสมาชิกโดยคิดตามปริมาณขยะมูลฝอยที่ร่วมรวมได้สำหรับกรณีของกลุ่มนักเรียน เยาวชนตามสถานศึกษา สามารถดำเนินการได้เช่นกัน โดยการนำขยะมูลฝอยจากบ้านเรือนมาเก็บรวมกันไว้ที่โรงเรียน จากนั้นโรงเรียนจะช่วยจำหน่ายให้เงินที่ได้จะ

นำมาระบุ ไว้ที่ธนาคารจะ โดยนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ต้องเปิดบัญชีธนาคารจะไว้ทุกคน เงินที่ได้จะปันให้กับสมาชิกทุกคนการทำนาจะ เป็นสิ่งที่ห้องถินสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ไม่ยากนัก แต่ปัญหาคือ มักไม่ค่อยทำอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปริมาณจะที่ได้มีน้อย หรือเนื่องจากความไม่ต่อเนื่องในการเข้ามาซื้อของ ร้านรับซื้อของเก่า ทำให้บางแห่งต้องหยุดไป อย่างไรก็ตามการทำนาจะช่วยสร้างจิตสำนึกระกับ ประชาชนและเยาวชนได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างโครงการและห้องถินที่ดำเนินโครงการ ธนาคารจะเดินทาง ดำเนินการ

4.2 ตลาดนัดรีไซเคิล

การทำตลาดนัดรีไซเคิล คือ การจัดให้มีวันตลาดนัดวันใดวันหนึ่งในรอบสัปดาห์ โดยให้ประชาชน ที่สนใจ นำของเก่าที่ไม่ใช้แล้ว มาจำหน่ายให้กับร้านรับซื้อของเก่า หรือนำมาระยะขายในลักษณะแบบตลาดนัด เพื่อให้ผู้สนใจซื้อขายกัน ได้การการทำตลาดนัดรีไซเคิล ช่วยให้เกิดขยะมูลฝอยน้อยลง เนื่องจากของใช้ที่บางครั้น ไม่ต้องการใช้แล้ว อาจเป็นที่ต้องการของผู้อื่นที่สนใจ ดังนั้นการทำตลาดนัดในลักษณะนี้อาจใช้เวลาเพียงครึ่ง วันในแต่ละสัปดาห์เท่านั้น และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อให้มีของใช้ ต่างๆ มากมายที่ตลาดนัดเป็นจำนวนมาก และช่วยเสริมสร้างบรรยากาศแบบตลาดนัดได้เป็นอย่างดี กรณีนี้อาจ สามารถดำเนินการได้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถินในเขตพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น

4.3 ถนนปลอดภัย

เป็นโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิน ดำเนินการโดยการกำหนดให้ถนนบางสายในเขต ชุมชนเป็นถนนปลอดภัย มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงการดำเนินโครงการอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการรองรับ กล่าวคือ ให้ประชาชนในละแวกถนนสายดังกล่าวสามารถนำของมัด ปากถุงรวมไว้หน้าอาคารบ้านเรือน หรือริมถนนเพื่อห้องถินจะได้รวบรวมไปกำจัดต่อไป ตามช่วงเวลาที่ กำหนดไว้ โดยทั่วไปพนักงานเก็บขยะมาร่วมในช่วงเย็นถึง深夜 คือประมาณ 18.00 - 06.00 น. โครงการ ถนนปลอดภัย เป็นโครงการที่ช่วยให้ถนนที่ทำโครงการมีความสะอาดเรียบร้อย ไม่มีขยะมูลฝอยหากเรียรำ แนะนำสำหรับผู้เดินทาง ไม่มีกิจกรรมหนาแน่น นอกจานนี้ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนใน การนำมาระยะขายเพื่อนำไปกำจัดให้เป็นเวลาที่แน่นอน ตัวอย่างโครงการและห้องถินที่ดำเนินโครงการ เทคนิคดำเนินการ

4.4 ชาเลี้ยงเมืองสะอาด

โครงการชาเลี้ยงเมืองสะอาด เป็นการสร้างความร่วมมือกับผู้เก็บขยะขาย หรือที่เรียกว่า“ชาเลี้ยง” ซึ่งโดย ปกติมักเข้าไปคุยเขย่าถังขยะที่วางอยู่ตามตลาด หน้าร้านค้าต่างๆ ขณะเดียวกันเมื่อคุยเขย่าแล้ว ก็มักทำให้เกิดการ เรียรำของขยะเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยของชุมชนการทำโครงการลักษณะนี้ คือ การรณรงค์ ให้ผู้มีอาชีพเก็บขยะของเก่าใช้แล้วมาร่วมประชุมหารือในการกำหนดแนวทางในการเก็บของเก่าหรือขยะ ตามถังขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิน ทั้งนี้อาจให้แรงจูงใจแก่กลุ่มชาเลี้ยง เช่น การตรวจสภาพประจำปี

ให้พรี การแยกถุงมือเพื่อความปลอดภัยในการเก็บของเก่า การมองเสื้อที่มีແບບสะท้อนแสงเพื่อความปลอดภัยในเวลาที่คุ้ยเขี่ยจะในช่วงค่ำหรือเช้าตรู่ เป็นด้านการทำโครงการนี้ ช่วยให้ผู้มีอาชีพชาลัง หรือเก็บของเก่าขายมีความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีระเบียบวินัยในการคุ้ยเขี่ยจะตามแหล่งชุมชนต่างๆ ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานเก็บขยะทำได้สะอาดรวดเร็วขึ้น กรณีนี้อาจสามารถดำเนินการได้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น หรือเขตเมือง

4.5 ปูยหมักและปูยน้ำชีวภาพ

เป็นโครงการที่สนับสนุนให้ชุมชนรวมกลุ่มกัน หรืออาจเป็นการดำเนินการรายย่อยแบบครัวเรือนกีสามารถทำได้ โดยการนำขยะมูลฝอยสุดจากตลาดสดหรือเทศบาลมาสับให้เป็นชิ้นเล็กๆ นำไปผสมกับแกบน้ำแล้วกองทิ้งไว้จนกว่าจะย่อยสลายจนเป็นปูย จากนั้นนำมาบรรจุถุง และจำหน่ายการทำปูยหมักลักษณะนี้เหมาะสมสำหรับชุมชนที่มีปริมาณขยะสดในแต่ละวันมาก ซึ่งสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง นอกเหนือไปนี้จะสามารถนำมานำมาร่วมกันในภาชนะ พร้อมทั้งนำกากน้ำตามมาผสมกับขยะสดที่สับเป็นชิ้นเล็กๆ และปีกฝ่าปล่อยทิ้งไว้จนเกิดเป็นน้ำหมักชีวภาพ หรือปูยน้ำชีวภาพ นำมาบรรจุขวดจำหน่าย สามารถนำไปใช้ในการเป็นปูยให้กับต้นไม้ ใช้ในการลดคลื่นเมื่อนองน้ำเสีย หรือช่วยในการย่อยสลายอินทรีย์สารในน้ำเสียได้ดี หรือแม้กระทั่งนำไปผสมน้ำสำหรับการข้าวแมลงศัตรูพืช เป็นต้น กรณีนี้เหมาะสมสำหรับทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะเพื่อลดปริมาณ และยังได้ประโยชน์จากการหมักปูยอีกด้วย หนึ่ง ตัวอย่างโครงการและท้องถิ่นที่ดำเนินโครงการ อบต.น้ำรัค อบต.วังชื่น อบต.หัวฝาย

จะนั้นเพื่อให้การแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ในระยะสั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอเสนอแนะอนุกรรมการฯ เห็นควรดำเนินการดังนี้

1. จัดทำโครงการ “ขยะลด คนมีสุข” เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสนับสนุนและผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะในแต่ละครัวเรือนก่อนทิ้งเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปกำจัดต่อไป การดำเนินการตามโครงการโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผ่นพับ (ตามที่จังหวัดออกแบบให้) แจกจ่ายทุกหลังคาเรือน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือเพื่อลดปริมาณขยะ

2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ให้ครัวเรือนมีการแยกประเภทขยะอย่างน้อย 2 ประเภท คือ ประเภทกระดาษ และ ขยะ พลาสติก สาเหตุที่ให้แยกเป็น 2 ประเภทเนื่องจากเป็นการเริ่มต้นในการมีส่วนร่วมของประชาชน หากการเริ่มต้นมีความยุ่งยากซับซ้อนก็อาจส่งผลให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ให้ความร่วมมือตามโครงการได้และเนื่องจากเมื่อมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการประชาสัมพันธ์แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติได้จริงซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีส่วนร่วมโดยการทำเป็นตัวอย่างให้กับประชาชนโดยทั่วไปได้เห็น เพราะจะเป็น

พลาสติกเป็นของที่กำจัดได้ยาก แต่กระดายและพลาสติกมีมูลค่าในตัวจึงสามารถนำไปขายเป็นเงินได้ถึงจะไม่นำนักแต่ก็เป็นการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่บุตรหลานซึ่งมีคุณค่ามากกว่า และยังมีส่วนร่วมในการลดปริมาณของขยะที่เกิดขึ้นในครัวเรือนได้อีกด้วยหนึ่ง

3. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินโครงการตามกรณีศึกษาตามตัวอย่างข้างต้น หรือโครงการในลักษณะอื่น ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการของขยะของชุมชนแล้วให้รายงานผลการดำเนินการให้จังหวัดทราบตามแบบที่กำหนด
